

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.K.700.094/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljár: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	illetménnyel kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (17. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 3.K.700.639/2024/16. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.000 (harmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. március 1-től 2024. április 30-ig terjedő időszakban (a továbbiakban: peresített időszak) az helységi Rendőrkapitányság osztályla állományában technikus (bűnügyi) beosztásban teljesített szolgálatot. Kinevezése szerinti beosztása ellátása mellett előjárói utasításra szolgálatteljesítési idejének mintegy fele részében folyamatosan és rendszeresen végzett körözési előadói feladatokat, bíróságra, ügyészségre történő postázást, (futárposta), valamint szolgálati gépjárművekkel kapcsolatos ügyintézői feladatokat (javításra, szervizbe szállítás, menetlevelek adminisztrációja); az emiatt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a 2024. május 22-én kelt határozatszám1 számú határozatával elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes a keresetében az alperes kötelezését kérte a 2021. március 1-től 2024. április 30-ig terjedő időre (38 hónapra) bruttó 1.468.700.- Ft megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. Állította, hogy a rendszeresen, szolgálatteljesítési idejének jelentős részében ellátott körözési előadói és érvényesített egyéb feladatok nem tartoznak a beosztásába, technikus munkakörében a nyomkutatással, nyomrögzítéssel, a bűnjelek csomagolásával és a bűnügyi nyilvántartásba vétellel foglalkozik.

[3] Előadása szerint a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 13/2012. ORFK utasítás) átfogóan, kódex jelleggel szabályozta a bűnügyi technikus feladatait, ezek között a felsorolt többletfeladatok nem szerepeltek. A 13/2012. ORFK utasítás hatályon kívül helyezését követően a bűnügyi technikus feladatok köre továbbra is megállapítható, ebben segít a forrányomos tevékenység egységes végrehajtásáról szóló 22/2017. (VI. 22.) ORFK utasítás 21/F. pontja. A belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 2. számú melléklete alapján a (bűnügyi) technikus, a nyomozó és a vizsgáló önálló beosztások. A körözési nyilvántartási rendszerrel és a körözési eljárással kapcsolatos rendőrségi feladatokról szóló 54/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás a körözési előadó feladatává teszi a körözésekkel kapcsolatos tevékenységek ellátását, amely nem önálló beosztás, de feladatai a bűnügyi technikus beosztásba nem tartozhatnak, miként a futárpostai és a gépjármű ügyintézési feladatok sem.

[4] Megbízási díj igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította, a megbízási díj havi mértékét az illetményalap 100 %-ában érvényesítette.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2021. március 1-től 2024. április 30-ig terjedő időre bruttó 1.468.700 forint megbízási díjat, és annak késedelmi kamatát. A perben azt vizsgálta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltak a Hszt. módosítás előtti és utáni időszakban a felperes

vonatkozásában teljesültek-e, a keresetben megjelölt feladatok a felperes beosztásához tartoztak-e, többletfeladatnak, jelentős többletmunkának minősültek-e.

[6] A 2023. január 31-ig terjedő időszak tekintetében a Hszt. 2. § 25. pontja és a BM rendelet 2. számú melléklete alapján megállapította, hogy a felperes munkaköri leírása nem adhatott általános és korlátlan felhatalmazást az alperes számára arra, hogy bármely feladatot – így rendszeresen körözéssel összefüggő feladatokat is – a technikai beosztáshoz tartozó feladatként végeztessen el. Hivatkozott a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla kiforrott joggyakorlatára (Mfv.10.179/2011/4., Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. 1.Kf.700.198/2022/4., 3.Kf.700.110/2023/4.), mely szerint a munkavállaló általános munkavégzési kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasítása tölti meg, azonban az csak akkor szabályszerű, ha az utasítás a munkakör kereteit nem lépi túl. Az alperes szabadon csak egy adott beosztáson (munkakörön) belül határozhatja meg a felperes munkaköri feladatait, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül, amelyért megbízási díj jár. Márpedig a peres felek nyilatkozatai, a felperes által csatolt kimutatás és a tanú vallomása alapján a felperes által ellátott körözési, postázási és gépjármű ügyintézési feladatok, amelyeket rendszeresen, minden hónapban a munkaideje jelentős részében végzett többletfeladatként, nem tartoztak a technikai beosztásába, e feladatok ellátásáért megbízási díj jár.

[7] Kifejtette, hogy a 2023. február 1-től érvényesített igény tekintetében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és 71. § (3) bekezdése szerint annak van jelentősége, hogy a beosztásba nem tartozó feladat ellátása folyamatosan, rendszeresen történjen hosszabb időn keresztül, és a többletfeladat ellátása valóban érdemben haladja meg a szolgálati beosztásból eredő feladatellátás kereteit, azaz nem eseti jelleggel történjen, hanem ténylegesen jelentős többletmunkát eredményezzen. A hivatkozott bizonyítékok alapján a felperes 2023. február 1-jét követően is rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó körözési és postázási feladatokat munkaideje jelentős részében, így a jelentős többletmunkavégzés igazolt. Összességében megállapította, hogy a felperes a teljes perbeli időszak tekintetében megbízási díjra jogosult. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100 %-ának megfelelő díjazásban nem tartotta eltúlzottnak, figyelemmel volt arra, hogy a felperes folyamatosan többletmunkát látott el, havi szinten jelentős mértékben nem a saját beosztásába tartozó feladatokat is végzett, a körözési feladatok és a folyamatban lévő ügyek száma lényeges többletterhet eredményezett, a körözéssel összefüggő tevékenység külön szaktudást igényelt, és a felelősség mértéke is jelentős.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes fellebbezésében – tartalma szerint – elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását; másodlagosan a marasztalási összegnek az illetményalap 50%-ra mérséklését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Hszt. 2. § 25. pontja, 71. § (1) és (5) bekezdése és a BM rendelet 2. számú melléklete téves értelmezésével jogszabálysértő módon hozta meg döntését. Habár a tényállást helyesen állapította meg, azonban a jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésre jutott. Azzal, hogy a felperes munkaköri leírásában szereplő körözési feladatokat kizárólagosan más beosztásba tartozónak minősítette, valamint megállapította, hogy mi képezhette a bűnügyi technikus munkaköri feladatait, jogsértő módon elvonta a munkáltató azon jogát, hogy a munkaköri leírás elemeit a munkakör keretei között

egyoldalúan meghatározza. Jogsértő módon és iratellenesen állította, hogy a munkáltató a felperes esetében korlátlan munkakör bővítést hajtott volna végre. Figyelmen kívül hagyta, hogy a bűnügyi technikai beosztásba tartozóként minősített feladatok a felperes munkaidejét nem töltik ki.

[9] A 2023. február 1-jét követő időszakra is tévesen és jogszabálysértő módon rögzítette az ítélet a felperes megbízási díjra jogosultságát. A Hszt. 101-102. §-át, 71. § (1) és (3) bekezdését együttesen, egymással összhangban kellett volna figyelembe vennie és alkalmaznia az elsőfokú bíróságnak. A módosult rendelkezéseket az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának helytálló értelmezése szerint a többletdíjazásra jogosító feladatnak négy konjunktív jogszabályi feltételnek kell megfelelnie, a feladatnak a felperes szolgálati beosztásából eredő, de oda szorosan nem tartozónak, a rendes szolgálatteljesítési időn belül elvégezhetőnek, a képzettségének, végzettségének megfelelőnek és a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belülinek kell lennie. E feltételek fennállása esetén a jogszabályhely kifejezetten, egyértelműen tartalmazza a többletdíjazásra nem jogosító többletfeladat bármilyen ellentételezés nélkül történő ellátásának kötelezettségét.

[10] Az elsőfokú bíróság már a jogalap tekintetében sem vette figyelembe azt a tényt, hogy a technikai feladatok a felperes munkaidejének kb. 50 %-át teszik ki, ugyanakkor a felperes a teljes illetményét megkapja, a fennmaradó munkaidőt pedig az elsőfokú bíróság által más beosztásba tartozónak minősített feladatok ellátásával tölti ki. Mindez nem minősül olyan terhelési többletnek, amely alapján a felperes a minimum mértéket meghaladó díjazásra lenne jogosult, az a jogalap fennállása esetén sem haladhatja meg az 50%-os mértéket.

[11] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy az alperes a megállapított tényállást nem vitatta, másodlagos fellebbezési kérelmében ugyan kérte a marasztalási összeg csökkentését, de ennek fellebbezésben megjelölt indokai megalapozatlanok. A bűnügyi technikai munka mellett rendszeresen végzett körözési és egyéb tevékenysége jelentős többletmunkát eredményezett, az pedig nem jogszabályi feltétel, hogy a rendes munkaidőn felül történjen.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[12] A fellebbezés alaptalan.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és bizonyítékértékelést fellebbezésében nem kifogásolta, az elvégzett (összezszerzési) mérlegelés helyességét vitatta; ezen túl az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. Ezért a másodfokú bíróság a fellebbezést kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés mellett vizsgálhatta. A fellebbezés korlátaira tekintettel a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően

alkalmazta, jogi következtetése okszerű, érdemi döntése helytálló, azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben az alábbiakat emeli ki.

[14] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes által állított többletfeladatok megítélése során helytállóan indult ki annak vizsgálatából, hogy mi tekinthető a bűnügyi technikai beosztáshoz tartozó feladatkörnek. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a hivatásos állomány tagjának csak a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként végzett tevékenysége esetén jár megbízási díj.

[15] A büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. ORFK utasítás (továbbiakban: 13/2012. ORFK utasítás) - amely részletesen tartalmazta a bűnügyi technikusok jogait, kötelezettségeit, és kijelölte azokat a feladatokat, amelyeket az adott beosztáshoz tartozónak lehet tekinteni -, a felperes jogviszonyának fennállása alatt hatályon kívül helyezésre került. A 13/2012. ORFK utasítás 2017. november 19-től hatályba lépett 6/D. pontja e feladatokat nem bővítette, pusztán azt mondta ki, hogy amennyiben a technikus beosztásba kinevezett személy feladatellátása során a munkaköri leírása alapján a bűnügyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységeket is végez, a bűnügyi technikai feladatok ellátásának elsődlegességét kell biztosítani. Mindebből azonban – amint arra a Kúria a BHGY-ban K-KJ-2022-794. szám alatt közzétett Kf.III.39.053/2021/8. számú döntésében már rámutatott – csak az következik, hogy a bűnügyi technikus – ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja – láthat el egyéb feladatokat is, ilyen esetben azonban a bűnügyi technikai feladatok felmerülésekor ezeket az alapfeladatokat kell mindenekelőtt elvégezni. A Kúria K-KJ-2022-794. számon közzétett Kf.III.45.173/2021/4. számú ítélete, – melyet a Fővárosi Ítéltábla annak perbeli esetre is érvényes iránymutatása alapján továbbra is irányadónak tekintett – a fenti jogértelmezést megerősítve rámutatott arra is, hogy a 13/2012. ORFK utasítás módosított rendelkezései annak 2020. november 27-én történő hatályon kívül helyezéséig voltak irányadóak.

[16] Ezt követően a forrányomos tevékenység egységes végrehajtásáról szóló 22/2017. ORFK utasítás 21/F. pontja mindössze arról rendelkezett, hogy a bizottságban a tárgyi bizonyítási eszközök, nyomok felkutatását, összegyűjtését, rögzítését, csomagolását, hitelesítését elsősorban az ilyen tevékenység végzésére felkészített személy végezheti. E változások azonban nem voltak a felperes munkaköri feladatainak tartalmára kihatással, mivel a munkaköri feladatok felsorolását tartalmazó közjogi szervezetszabályozó eszköz – mint az 13/2012. ORFK utasítás – csupán megkönnyíti az adott munkakörbe tartozó feladatok beazonosítását, azonban a szabályozás hiánya nem teszi a technikai a munkakörbe tartozó feladatokat azonosíthatatlanná.

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítása alapján beosztása ellátása mellett végzett feladatok (körözés, postázás, hivatali gépjárművel kapcsolatos tevékenység) nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok, függetlenül attól, hogy ezeket a feladatokat az alperes munkaköri leírásban rögzítette.

[18] A bűnügyi technikus - ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja - láthat el egyéb feladatokat is, ilyen esetben azonban a bűnügyi technikai feladatok felmerülésekor ezen alapfeladatokat kell mindenekelőtt elvégezni.

[19] Az ítélezési gyakorlat egységes abban, hogy a munkáltatónak az a joga, amellyel a felperest az eredeti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni, az

nem fedhet le több, másik beosztást, feladatkört, és az a munkáltató által korlátlanul nem bővíthető. A következőket bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (BHGY: K-MJ-2017-1-Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kfv.37.193/2020/8., Kfv.VII.39.246/2020/4.). Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság az ítéletében arra, hogy az alperes csak a felperes kinevezése szerinti munkakörén belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat.

[20] A Kúria több határozatában (Kf.III.45.071/2021/4.-K-KJ-2022-749; Kf.III.45.042/2022/5.-K-KJ-2022-1182) a technikai beosztás mellett nem eseti jelleggel ellátott körzési feladatokat a beosztáson kívüli, – nyomozói beosztási, illetve a körzési előadói munkakörbe tartozó – feladatként értékelve megbízási díjra jogosító többletfeladatnak tekintette. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján – figyelemmel arra, hogy a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében külön jelenik meg a bünygyi technikus és a nyomozó beosztás – helyesen állapította meg, hogy a felperes által többletfeladatként megjelölt tevékenységek nem a bünygyi technikai beosztásba tartozó feladatok voltak. A felperes személyes meghallgatása és a tanúvallomás alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által többletfeladatként megjelölt, szolgálati idejének fele részét kitevő rendszeres tevékenységek nem a bünygyi technikai beosztásba tartoztak, azok ellátásával abban az esetben is többlettevékenységet végzett, amennyiben azokat az alperes szerepeltette a munkaköri leírásban.

[21] A hivatásos állomány tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával megbízása esetén a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra csak akkor jogosult, ha a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi. A bírói gyakorlat szerint a többletfeladatok akkor is megbízási díjra jogosítanak, ha azok maradéktalanul nem töltenek ki egy másik beosztást; ugyanígy alaposnak ítélték a keresetet, ha a kinevezés szerinti beosztási feladatok ellátása a munkaidőt nem meríti ki, amely az alperes megfelelő munkaszervezésével és nem ellentételezés nélküli többletfeladat végeztetésével oldható fel.

[22] A Hszt. 2023. február 1.-től bekövetkezett módosítása során a jogalkotó a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint jogcímet megtartotta, és – „A szolgálati viszony tartalma” elnevezésű X. Fejezetben meghatározott rendelkezésektől elkülönítetten, „A szolgálati viszony módosítása” elnevezésű VIII. Fejezetben – továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy annak megállapítását az újrászabályozott (3) bekezdésben a korábbi szabályokhoz képest szigorúbb feltételekhez kötötte. Az a követelmény, hogy a bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3) bekezdését és 102. § (1) bekezdés b) pontját együttesen és egymásra tekintettel kell értelmeznie, éppen, hogy nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése alkalmazásának is teret enged, mert utóbbi rendelkezések – ellenkező kikötés hiányban – elsősorban a hivatásos állomány tagja rendes szolgálatteljesítési idejében (Hszt. 134-137. §-ok) ellátott többletfadataira vonatkoznak. A szolgálatteljesítési időn túli túlszolgálat (Hszt. 139. § (1) bekezdés) ellentételezését külön rendelkezés (Hszt. 140. §) tartalmazza.

[23] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra jogosultság 2023. február 1.-től a (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel teljesítésével, azaz nem eseti jellegű és jelentős többletmunka elvégzése esetén állapítható meg.

[24] Ehhez képest a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pont második fordulata az ellentételezés megfizetése alól abban az esetben mentesíti a munkáltatót, ha a szolgálati beosztáshoz nem tartozó, a hivatásos állomány tagja végzettségének, képzettségének megfelelő, a szervezeti egység feladatköréhez tartozó feladatellátás a rendes szolgálatteljesítési időn belül eseti jellegű vagy nem jelentős többletmunka. Így az alperes érvelésével szemben a Hszt. 102. § (1) bekezdése nem minden, a rendes szolgálatteljesítési időn belül történő, a hivatásos állomány tagja beosztásához nem tartozó feladatellátás ellentételezése alól mentesít.

[25] Az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg, hogy a felperes az érintett hónapokban a Hszt. 71. § (3) bekezdésében írt nem eseti jellegű, jelentős többletmunkát végzett rendszeresen a munkaideje jelentős részében körözéssel összefüggő feladatok, továbbá a havonta felmerülő postázási és alkalmanként gépjármű ügyintézői feladatok ellátásával, ezért jogosult a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra.

[26] Az irányadó bírói gyakorlat szerint (Kúria, Kf.VII.37.780/2020/5.) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, továbbá a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról döntení, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár. Tény, hogy az alperes nem állapított meg és nem fizetett a felperesnek megbízási díjat, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Ám hangsúlyozandó: az a körülmény, hogy az alperes a fellebbezésében az ítéleti mérlegelést nem tartja megfelelőnek, egy jogi álláspont, azonban az alperesnek - a mérlegelés helyességéhez - ezen túlmenően azt kellett volna bemutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összszerszerűségi meghatározás) milyen érvek alapján minősült jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek és körülmények, melyeket nem vett figyelembe, és amelyek az értékelte körülmények figyelembevételével más összszerszerűségi eredményre vezettek volna; mindezzel azonban fellebbezésében adós maradt, így a jogsértés tényének általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság mérlegelését jogszerűtlenné nem tehette.

[27] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[28] A perveztes alperes a Kp. 99. § (3) bekezdés és 35. § alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83.§ (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (1) és (4) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazított, a pernyertes felperest megillető, általa tételesen megjelölt másodfokú perköltség megfizetésére.

[29] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket (117.496 forint) a

Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[30] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. június 16.

dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
előadó bíró

dr. Rác Krisztina s.k.
bíró